

[Grethe Philip.]

afgørende betydning for vor fremtidige erhvervsudvikling. Også om et andet stort udgiftsområde, nemlig trafikområdet, gælder det, at en yderligere udbygning er en forudsætning for erhvervslivets udvikling. Vi har nu afsluttet de store arbejder omkring fugleflugtslinjen, der bl. a. vil betinge en betydelig udvikling af hele aktiviteten på Lolland. Lovforslaget om en tunnel under Limfjorden er vedtaget med almindelig tilslutning, men nye store trafikarbejder forestår, hvis forbindelseslinjerne inden for Danmark skal kunne klare den vældige udvikling af samfærdslen, der finder sted i disse år. Blandt disse arbejder må Store-Bæltsbroen have en høj prioritet. Men også spørgsmålet om en løsning af nærtrafikken i og omkring København trænger sig hårdt på, og vi må derfor håbe på en snarlig afklaring af tunnelbanespørgsmålet, hvis det ikke skal brænde helt sammen i København — hvad der også vil blive til skade for langvejstrafikken til og fra København.

Inden for hele det sociale område har åndssvageforsorgen været under særlig stor udbygning. Det var vel også her, manglerne var størst, og der er endnu store udækkede behov. Der er da også på budgettet afsat betydelige beløb til lån til udvidelse og forbedring af åndssvageforsorgens boligforhold. Det drejer sig bl. a. om lån til opførelse af montagebyggede eksterntaskoler og til erhvervelse af grunde hertil, om udbygning og ombygning af Lillemosegård, om lån til den forestående store og meget påkrævede ombygning og modernisering af Brejning samt til ombygning af institutionerne ved forsorgscentret for Sønderjylland. I alt søges om bevilling til lån til udbygning af åndssvageforsorgens institutioner på ca. 30 mill. kr. Når det tilføjes, at der ikke alene søges om bevilling til dette store byggeri, men at det også indgår på regeringens byggeprogram for det kommende år, vil man forstå, at betydelige forbedringer inden for åndssvageforsorgen snart vil være en realitet.

Hele denne fortsatte udbygning af vor åndssvageforsorg har mit partis fulde støtte. Men når jeg særlig ønsker at drage disse tal frem, er det, fordi man ude i landet kan møde en vis utilfredshed med, at det hele ikke går hurtigere på dette felt. Man forstår de pårørendes og personalets utålmodighed;

de har ventet meget længe og mener med rette, at nu må dette felt have en fortrinstillig — det får det også. Det er det sociale område, der er stærkest i vækst, men knapheden på byggearbejdere sætter også her en snævrere grænse end den gode vilje. Vort byggeri er på alle områder begrænset af vor byggekapalet, og omfanget af det offentlige byggevirksomhed må fastlægges under hensyn til erhvervsbyggeriet og boligbyggeriet. Inden for det sociale forsorgsområde går i disse år en bølge af nyt initiativ. Det gælder ikke alene åndssvageforsorgen, men også særforsorgens andre grene, og det gælder forsorgen for de gamle på pleje- og sygehjem. Vi har netop her i tinget af den højtærede socialminister hørt, at der vil blive åbnet for byggeriet af plejehjem; jeg finder det rigtigt og ganske nødvendigt.

Men også børne- og ungdomsforsorgen stiller med store krav. Vi kan i den nylig afgivne betænkning fra børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn læse, at der i den kommende 10 års periode vil være brug for 30.000 nye børnehavpladser. Jeg er ikke i tvivl om, at en betydelig forøgelse af børnehavpladserne — herunder også af halvdagsbørnehaverne — er stærkt påkrævet både af pædagogiske hensyn og af hensyn til hjemmene, efterhånden som mødrene i stigende grad beskæftiges den hele dag eller en del af dagen ude i erhvervslivet.

Så meget mere har jeg med stor interesse bemærket, at nævnet har ladet udarbejde planer til typebørnehaver, der skulle gøre det muligt at spare arbejdskraft og komme frem til et mere rationelt byggeri. Det er ad denne vej, vi må frem, om vore mange og velbegrundede byggeønsker skal kunne opfyldes, og institutionsbyggeriet skulle i særlig grad være egnet for en rationalisering og typisering af byggeriet, der er mindre arbejdskrævende.

Der har i den senere tid været røster fremme om en manglende koordinering af vor sociallovgivning. Kan vi afvise kritikken som uberettiget, eller er tiden inde til, at vi tager hele dette spørgsmål op til nærmere undersøgelse? Der kan sikkert opnås almindelig enighed om, at vi må anlægge det hovedsynspunkt, at man så vidt muligt bør yde samme hjælp i samme trangtilfælde. Ændringerne i vor sociale lovgivning synes